

SAVONIA

OPINNÄYTETYÖ - AMMATTIKORKEAKOULUTUTKINTO
SOSIAALI-, TERVEYS- JA LIIKUNTA-ALA

ISÄT KANTOLIINAN JA -RE- PUN KÄYTTÄJINÄ

TEKI-
JÄT:

Susanna Hyvärinen

Aino Räsänen

Marianne Tiilikainen

Koulutusala Sosiaali-, terveys- ja liikunta-ala			
Koulutusohjelma/Tutkinto-ohjelma Kättilön tutkinto-ohjelma			
Työn tekijät Susanna Hyvärinen, Aino Räsänen ja Marianne Tiilikainen			
Työn nimi Isät kantoliinan ja -reppun käyttäjinä			
Päiväys	29.11.2018	Sivumäärä/Liitteet	36/2
Ohjaaja Raija Tuovinen			
Toimeksiantaja Kantoliinayhdistys Ry			
Tiivistelmä			
<p>Kantoliina on kangaskappale, jossa vauvaa tai taaperoa kannetaan lähellä aikuisen vartaloa. Kantoreppu on reppuomainen kantoväline, jossa lasta kannetaan samantyyllisesti kuin kantoliinassa. Kantoliinaa ja -reppua voi käyttää sekä ulkona liikkeessä, että sisällä askareita tehdessä. Kantoliinaa käyttäessä on kuin vauva olisi puettu vanhemman ylle, ja sitä kutsutaankin englannin kielessä nimellä "babywearing". Opinnäytetyö sisältää suosituimmat kantoliinamallit ja kantoreppun. Opinnäytetyön teoriaosuudet koostuvat kantoliinoiden historiasta ja kehityksestä tähän päivään, sekä kantoliinoiden hyödyistä ihokontaktin ja kiintymysvanhemmuuden muodossa.</p> <p>Opinnäytetyö toteutettiin kvantitatiivisena eli määrällisenä tutkimuksena. Tarkoituksenamme oli tutkia isiä kantoliinoiden ja -reppujen käyttäjinä. Toimeksiantajana toimi Kantoliinayhdistys Pohjois-Savon paikallisjaosto. Kyselymme oli tarkoitettu Pohjois-Savon alueelle asuville lapsiperheiden isille, joiden perheissä on käytössä kantoliina tai kantoreppu.</p> <p>Teimme kyselytutkimuksen Webropol-ohjelmalla Kantoliinayhdistyksen Facebook-sivuille, jossa isät vastasivat 15 kysymykseen. Kysymyksistä viisi oli avointa kysymystä ja kymmenen monivalintakysymystä. Kyselylomakkeeseen oli aikaa vastata kaksi viikkoa. Kyselylomakkeeseen vastasi 46 isää. Kyselyn tulokset analysoitiin neljässä ryhmässä, joita olivat taustatiedot, kantamistottumukset, kantamisen hyödyt ja kantamisen haasteet. Yleisesti isät kokivat kantoreppun miehekkäämmäksi ja helpommaksi käyttää kuin kantoliinan. Kantoreppun he kokivat hyödylliseksi ja turvalliseksi. Kantoliina mietitytti isiä etenkin ergonomian kannalta.</p> <p>Opinnäytetyötä voimme itse hyödyntää tulevaisuudessa esimerkiksi kättilötyön kehittämistyössä. Opinnäytetyön pohjalta on mahdollista kirjoittaa kantoliinoja käsittelevä infopohjainen artikkeli. Isien vastauksista ilmeni myös tarve erilaisille ohjeille kantoliinoiden käyttöön liittyen. Ohjeita voisi myöhemmin toteuttaa esimerkiksi hanke- tai opinnäytetyönä.</p>			
Avainsanat Kantoliina, kantoreppu, isä, varhainen vuorovaikutus, ihokontakti, kiintymysvanhemmuus			

Field of Study Social Services, Health and Sports			
Degree Programme Degree Programme in Midwifery			
Authors Susanna Hyvärinen, Aino Räsänen and Marianne Tiilikainen			
Title of Thesis Fathers as baby sling and baby carrier users			
Date	29.11.2018	Pages/Appendices	36/2
Supervisor Raija Tuovinen			
Client Organisation Kantoliinayhdistys Ry			
<p>Abstract</p> <p>A baby sling is a piece of fabric that is used to carry a baby or a toddler in. A baby carrier is a backpack-like carrying device that is worn in the same way as a backpack. A baby sling and a baby carrier can both be used outside while doing activities, as well as inside while doing household chores. When using a baby sling, it looks like the parent is wearing the baby, hence the English term "babywearing".</p> <p>This thesis presents the most popular baby sling models and the baby carrier. The theory parts of the thesis include the history and improvement on the baby sling, and the benefits of babywearing in the form of skin to skin contact and attachment parenting.</p> <p>The quantitative research method was applied in this thesis. The aim of the work was to do research on fathers as users of a baby sling and a baby carrier. The client organization of the thesis is Kantoliinayhdistys Northern Savo. The survey was aimed at fathers who live in the region of Northern Savo and use a baby sling or a baby carrier. The research was carried out using the Webropol-program and the research was later shared on the Facebook page of Kantoliinayhdistys. In the survey, participants answered 15 questions. Five of the questions were open and ten of them were multiple choice questions. The participants had two weeks to answer the questions. A total of 46 fathers responded to the questionnaire. The responses were analyzed in four groups that were background, carrying customs, the benefits and challenges of babywearing. In general, the respondents felt that a baby carrier was a more manly option and easier to use, compared to a baby sling. They felt that the baby carrier was beneficial and safe to use. The respondents were wondering especially the ergonomic aspect of the baby sling.</p> <p>A topic for future study could be to write an information based article about baby slings. According to results of the research, different kinds of instructions on how to properly use a baby sling would be beneficial. The instructions could be made in another thesis or in a nursing project work.</p>			
Keywords Baby sling, baby carrier, father, early interaction, skin to skin contact, attachment parenting			

SISÄLTÖ

1	JOHDANTO	6
2	TEORIA.....	7
2.1	Kantoliinan historia.....	7
2.2	Kantoliina 2010-luvulla	8
2.3	Kantoliinoihin liittyvät lait ja määräykset.....	8
3	ERILAISET KANTOLIINAT JA -REPUT	9
3.1	Rengasliina.....	9
3.2	Neliöliina	9
3.3	Kudottu liina ja trikooliina	10
3.4	Kantoreppu	11
4	ISÄ KANTOLIINAN JA -REPUN KÄYTTÄJÄNÄ.....	12
4.1	Isät ja kantoliina	12
4.2	Isät kantoliinan ja -reppun käyttäjinä tieteellisissä tutkimuksissa ja mediassa.....	13
5	KANTOLIINA JA -REPPU VARHAISEN VUOROVAIKUTUKSEN JA KIINTYMYSVANHEMMUUDEN TYÖKALUINA.....	14
5.1	Kantoliina kiintymysvanhemmuuden työkaluna	14
5.2	Varhainen vuorovaikutus	14
5.2.1	Suojaavat tekijät	14
5.2.2	Häiritsevät tekijät	15
5.2.3	Kätilö varhaisen vuorovaikutuksen tukijana	15
5.3	Ihokontakti.....	16
5.3.1	Isän ja vauvan välinen ihokontakti	16
6	OPINNÄYTETYÖN TAVOITTEET JA TARKOITUS.....	18
6.1	Opinnäytetyön merkitys.....	18
6.2	Opinnäytetyöhön liittyvä eettisyys ja luotettavuus	18
6.2.1	Kyselylomakkeen jakelu facebookissa	19
7	TUTKIMUKSEN TOTEUTUS.....	20
7.1	Määrällinen eli kvantitatiivinen tutkimus	20
7.2	Tutkimusmenetelmä	20
7.3	Tutkimuskysymykset	20

8	TUTKIMUKSEN TULOKSET	21
8.1	Taustatiedot	21
8.2	Kantamistottumukset.....	22
8.3	Kantamisen hyödyt isien näkökulmasta	23
8.4	Kantamisen haasteet.....	24
8.5	Yhteenveto.....	24
9	POHDINTA	25
9.1	Opinnäytetyön eteneminen	25
9.2	Johtopäätökset tutkimuksesta ja jatkotutkimus mahdollisuudet	26
9.3	Ammatillinen kasvu	27
	LÄHTEET JA TUOTETUT AINEISTOT	28
	LIITE 1: SAATEKIRJE	33
	LIITE 2: KYSELYLOMAKE.....	34

1 JOHDANTO

Kantoliina on kangaskappale, jossa vauvaa tai taaperoa kannetaan lähellä isän tai äidin vartaloa. Kantoliinaa voi käyttää sekä ulkona liikkuesssa että sisällä askareita tehdessä. Kantoliinaa käyttäessä on kuin vauva olisi puettu vanhemman ylle ja sitä kutsutaankin englannin kielessä nimellä "babywearing". (Sears ja Sears 2001, 71.)

Kantoliinan käyttö tukee imetystä, auttaa synnytyksen jälkeiseen masennukseen ja auttaa hoitamaan erityistarpeisia lapsia. Kannetut lapset kasvavat, nukkuvat ja syövät paremmin. (Babywearing international 2007-2018.) Kantoliinan on huomattu vähentävän vauvan itkua ja levottomuutta. Lapsen ollessa levollinen kantoliinassa, hän on valppaampi ja pystyy kokemaan ympäristössään tapahtuvat asiat paremmin. Näin ollen vauvan hermopäät aktivoituvat ja se edistää vauvan aivojen kasvua ja kehitystä. (Sarvady 2006, 13.) Montrealissa, Kanadassa vuonna 1986 toteutetun tutkimuksen mukaan päivittäin kolmen tunnin ajan kantoliinassa tai äidin sylissä kannetut lapset itkivät kokonaisuudessaan 43 prosenttia vähemmän kuin kontrolliryhmän lapset, joita kannettiin vähemmän. Ilta-aikaan kannettujen lasten itku väheni jopa 51-prosenttisesti kontrolliryhmän lapsiin verrattuna. (Hunziker ja Barr, 1986.)

Kiintymysvanhemmuus on vanhemmuuden tyyli, jossa opitaan ymmärtämään vauvan lähettämät viestit ja reagoimaan niihin asianmukaisesti. (Sears ja Sears, 2001, 10.) Kiintymysvanhemmuudessa on käytössä työkaluja, joista yksi on lapsen kantaminen kantoliinassa. (Sears ja Sears 2001, 10-13.) Kantoliinan ja -reppun käyttäminen tukee myös lapsen ja vanhemman välistä ihokontaktia. Ihokontaktissa vanhempi pitää alastonta tai vaipassa olevaa vauvaa lähellä paljasta ihoaan mahdollisimman laajalla alueella. (Anderson, 1991.)

Kantoliinoiden ja -reppujen suosio on jälleen kasvanut 2000-luvulla, ja niitä näkyy yhä enemmän katukuvassa. (Keränen 2008.) Opinnäytetyön tarkoituksena on tehdä kysely isien kantoliinoiden ja -reppujen käytöstä. Tavoitteena on saada tietoa isistä kantoliinoiden ja -reppujen käyttäjinä. Työ toteutetaan määrällisenä tutkimuksena. Keräämme aineistoa ja teemme sen perusteella kyselylomakkeet (liite 2).

Hyödyimme opinnäytetyöstä ammatillisesti, sillä perheiden tukemisen taitomme kehittyivät. Tulevina kättilöinä opimme tekemään tutkimusta, etsimään tietoa ja erilaisia tutkimustuloksia monesta eri lähteestä. Pystymme hyödyntämään saamiamme tietoja tulevassa ammatissamme.

Opinnäytetyön tilaajana toimii Kantoliinayhdistys. Kantoliinayhdistys kokee opinnäytetyön tarpeelliseksi, sillä aiheesta ei ole tehty aikaisempia opinnäytetöitä, eikä aiheesta löydy paljoakaan aikaisempaa tietoperustaa.

2 TEORIA

Kaksi miljoonaa vuotta sitten esi-isämme nousivat neljältä raajalta pystyasentoon, heidän karvapeitteensä oheni ja lantion rakenne muuttui leveämmäksi. Vanha tapa kantaa jälkikasvuaan selässä kävi mahdottomaksi, ja syntyi uusi tapa kantaa lasta lantiolla. (Niemelä 2007, 11.) Lapsen kantaminen onkin jo miljoonia vuosia vanhaa perintöä, sillä lähes koko ihmisen kehityshistorian ajan ihmiset ovat vaeltaneet, ja vaeltava elintapa on pakottanut ihmisiä aina kantamaan vauvoja mukanaan. Ihmiset hylkäsivät vaeltavan elintapansa ja asettuivat aloilleen vasta noin 10 000 vuotta sitten, jolloin on ollut myös mahdollista jättää lapsi turvalliseen paikkaan ainaisen kantamisen sijaan. (Kirkilionis, 2001.) Naisilla lonkka, joka sijaitsee lantion seudulla, on hieman leveämpi, kuin miehillä. Lapsen asettaminen lantion päälle on luonnollinen ja helppo tapa kantaa. (Niemelä 2007, 11.) Hoitaja voi myös kantaa lasta liinan avulla selässä tai lanteita ylempänä, rinnalla kehtoasennossa. (Sears ja Sears 2001, 72.)

2.1 Kantoliinan historia

Keksintönä kantoliina on vanha. Sitä on käytetty ympäri maailmaa jo tuhansien vuosien ajan. (Sears ja Sears 2001, 71.) Tuhansia vuosia sitten kantoliina ei ollut kuitenkaan virallinen keksintö, ja vanhemmat käyttivätkin erilaisia lakanoita, huiveja, huopia ja kankaita kantoliinan tavoin. Tämä mahdollisti vanhemmille vapaat kädet tehdä päivän askareita pitäen vauvaa tai taaperoa kuitenkin koko ajan lähellä. (Slingbabies 2007-2011.)

Suomessa äidit käyttivät kantoliinaa vielä 1800-luvulla, jopa 1900-luvun alussa. (Keränen 2008.) Lapsen kantaminen on mahdollistanut äidin peltotöiden tekemisen ja kirkonmenot, joiden aikana lapsi on saanut nukkua rauhassa äidin kehoa vasten tai lähistölle puun oksaan kantoliinassa ripustettuna. Vuonna 1908 ilmestyneessä vanhemmuusoppaassa kerrottiin, että vauvan jatkuva kantaminen tekee lapsesta takertuvan ja vaikuttaa negatiivisesti lapsen kehitykseen ja rajoittaa äidin työaikaa. Hiljalleen kantamisen kulttuuri katosi Suomessakin lähes kokonaan. (Niemelä 2007, 16-17.)

Vuosien saatossa kantoliinojen käyttäminen länsimaissa jäi taka-alalle rattaiden ja vaunujen nostossa suosiotaan. Vielä 1700 luvun alkupuolella kantoliina oli yleisin tapa vauvojen ja taaperoiden kuljettamiseen ja kantamiseen. Vuonna 1733 englantilainen arkkitehti William Kent kehitteli vaunumallin, jonka tarkoituksena oli toimia lasten huvituksena. Vuosien kuluessa keksintöön päätettiin lisätä työntämisen mahdollistava kahva ja lastenrattaat olivat syntyneet. Kun tämän aikakauden varakkaat perheet näkivät keksinnön, tilasivat he itselleen rattaat. Pian lastenrattaat nähtiin statussymbolina, joihin vain varakkailla perheillä olisi varaa. (Bielanko 2011.) Lastenrattaiden näyttäytyessä statussymbolina, alkoivat kantoliinat jäädä taka-alalle. Kantoliinat alettiin yhdistää huono-osaisiin perheisiin ja niiden suosio hiipui. (Slingbabies 2007-2011.)

2.2 Kantoliina 2010-luvulla

1970-luvulla yhdysvaltalainen sairaanhoitaja Ann Moore esitteli uudenlaisen kantoliinan, jollaiseen hän oli törmännyt työskenneltyään Togossa, Länsi-Afrikassa. Täällä Moore oli myös nähnyt, että useissa kehitysmaissa lasten kantamista kantoliinassa ei koskaan lopetettu. Hiljalleen siihen liittyvät tabut länsimaissa, joiden mukaan kannetusta lapsesta tulee lellitty ja vanhempiinsa liian kiintynyt, alkoivat hälvetä uusien kantoliinoiden ilmestyttyä markkinoille. Kantoliinoiden käyttö yleisty jäälle ja etenkin 1990-luvulla sen suosio kasvoi entisestään. (Toth Stub 2017.)

Tänä päivänä kantoliinan käyttö on näkyvämpää länsimaissa. Ennen ainoastaan ”hippien ja natiivien” käyttämä, hankalana liinana tunnettu kantoliina onkin nykyään haluttu ja muodikas vanhemmuuden väline. (Slingbabies 2007-2011.) Kantoliinoiden hyödyt lapsen kehitykseen ja hyvinvointiin ovat vanhemmilla tiedossa, ja erilaisten kantoliinoiden kirjo on kasvanut. Kantoliinat ovat näkyvillä laajasti sosiaalisessa mediassa, ja se on tehnyt kantoliinasta entistä suosittumman vanhemmuuden välineen ympäri maailmaa. (Toth Stub 2017.) Suomessa kantoliinoiniin liittyvää tietoa, tukea ja apua tarjoaa vuonna 2010 perustettu Kantoliinayhdistys. (Kantoliinayhdistys ry. 2016.)

2.3 Kantoliinoiniin liittyvät lait ja määräykset

Tammikuussa 2017 Yhdysvalloissa the U.S. Consumer Product Safety Commission (CPSC) eli USA:n hallituksen itsenäinen virasto hyväksyi uuden liittovaltiollisen määräyksen, joka pyrkii parantamaan kantoliinoiden turvallisuutta ja estämään kantoliinoiden aiheuttamia onnettomuuksia ja kuolemia. (United States consumer product safety commission 2017.) Liittovaltiollinen määräys määrittä kantoliinoiden varoitusmerkit pakolliseksi kantoliinan useammalle reunalle entisen yhden varoitusmerkin sijaan. Määräys sisältää useita vaatimuksia kantoliinoiniin liittyen, muun muassa kantoliinan kankaan vahvuuden varmistamisen ja painorajoituksen. Vuoden 2003 tammikuun ja vuoden 2016 syyskuun välillä Yhdysvalloissa CPSC vastaanotti 159 raporttia kantoliinoiniin liittyvistä tapaturmista. 159 tapaturmasta 17 johti kuolemaan, ja 142 tapaturmassa ei ollut kuolonuhreja. 142 tapaturmasta 67 liittyi kannetun lapsen loukkaantumiseen, joista kymmenen tapaturmaa vaati sairaalahoitoa. (United States consumer product safety commission 2017.)

Vuonna 2010 CPSC julkaisi erikseen varoituksen väärinkäytetyistä kantopussi mallisista kantoliinoista, sillä niihin oli yhdistetty 14 imeväisikäisen kuolemaan johtanutta tukehtumista viimeisen 20 vuoden aikana. Näissä tapauksissa vauva oli asetettu kantopussiin väärin. Vauva oli huonossa asennossa ja hänen hengitystiensä olivat menneet tukkoon, joka oli johtanut vauvan tukehtumiseen. (United States consumer product safety commission 2010.) Suomessa kantopussin käyttämistä ei suositella enää laisinkaan. (Lipponen 2018-09-25.) Suomessa kantoliinoiniin ja -reppuihin sekä niiden käyttämiseen ei kuitenkaan liity lakeja tai virallisia määräyksiä.

3 ERILAISET KANTOLIINAT JA -REPUT

Kantoliinoja on monia erilaisia, jotka eroavat toisistaan sidonnan, valmistusmateriaalin, pituuden ja mallin mukaan. Joitain kantoliinoja voidaan käyttää vastasyntyneestä taaperoikäiseen ja osaa vain vauva-ajan. Kantoliinojen käyttämistä ja sidontoja on hyvä harjoitella ennen sen käyttöönottoa. (Slingbabies 2007-2011.)

Kantoreppuja on myös erilaisia. Kantoreput eroavat toisistaan muun muassa ergonomisuuden, repun muodon ja säätömahdollisuuden mukaan. Pääsääntöisesti ne ovat muotoonmeltuja ja säädöt ovat ennalta määritellyjä. Kantorepussa vauva on pystyasennossa ja kaikissa malleissa ei ole tarpeeksi vauvan pään tukia, mitä vastasyntynyt tarvitsee. Tämän vuoksi kaikkia kantorepun malleja ei suositella käytettäväksi vastasyntyneelle. (Babyidea 2009.)

3.1 Rengasliina

Rengasliinaa kutsutaan myös nimellä yliolanliina, sillä se puetaan olan yli. Rengasliina on helposti säädettävä, joka helpottaa käyttöä erikokoisten hoitajien kesken. Rengasliina koostuu kahdesta renkaasta ja leveästä liinasta. Lisäksi siihen kuuluu noin viiden senttimetrin pituinen kangaskaistale, jonka avulla liinan pituutta on helppo säätää. Kankaan toinen pää on joko rypyttetty suppuun tai ommeltu yhteen helpottaakseen lapsen asettamista liinaan. Rengasliina on oivallinen myös hieman isomman lapsen kantamiseen. (Niemelä 2007, 39-41.)

KUVA 1. Rengasliina
(Gettyimages 2018a.)

3.2 Neliöliina

Neliöliina, eli asian baby carrier, sopii erityisesti perheille, joissa lapsia on miellyttävää ja luonnollista kantaa selässä. Neliöliina on neliön muotoinen ja sen kulumista lähtee pitkät nauhat, jotka sidotaan kantajan eteen. Vaikka neliöliina on alun perin tarkoitettu lapsen kantamiseen selässä, voi sitä myös käyttää vartalon etupuolella. (Niemelä 2007, 42.)

KUVA 3. Neliöliina (Gettyimages 2018b.)

3.3 Kudottu liina ja trikooliina

Kudottu liina on monikäyttöinen, painorajaton liina. Kudottuja liinoja löytyy kahdesta metristä hie-
man yli kuuteen metriin. Pituutta valitessa tärkein tekijä on tietää, kuinka aikoo liinan sitoa. Kudotut
kantoliinat ovat usein olleet raidallisia, jolloin raidoista on helppo seurata, mistä kohti liinan asentoa
tulisi parannella. Kudotun liinan hyviin puoliin kuuluu myös se, että sen tarvitsee kietaista päälle vain
yhden kierroksen, mikä voi olla miellyttävämpi vaihtoehto lämpiminä päivinä. (Niemelä 2007, 42.)

Trikooliinat ovat kevyitä ja pehmeitä. Ne soveltuvat pienempien lasten kantamiseen, sillä niiden pai-
noraja on noin 20 kiloa. Trikooliinan käytössä on hyvä muistaa, että liina tulee aina kietaista lapsen
ympäri kolme kertaa ja lapsi on asetettava tiukasti kantajan vartaloa vasten. (Niemelä 2007, 45.)
Trikooliinassa lasta suositellaan kannettavan pystyasennossa. Lasta ei tule kantaa nykyisten suosi-
tusten mukaan kehtoasennossa, sillä siinä kangas saattaa tulla liian tiukasti lapsen ihoa vasten.
(United States consumer product safety commission 2010.)

KUVA 4. Kudottu kantoliina
(Gettyimages 2018c.)

KUVA 5. Trikooliina (Gettyimages 2018d.)

3.4 Kantoreppu

Kantoreppu on kantamisen ratkaisu, joka mahdollistaa lapsen kantamisen sekä edessä että takana repunomaisessa kantovälineessä. Kantorepun perusmalli on samanlainen kuin neliöliinan, mutta se sisältää myös repun elementtejä, esimerkiksi remmejä ja solkia. Kantorepussa lapsen paino jakautuu tasaisesti ja siinä lapsen asento on kannettaessa samanlainen kuin kantoliinassa kannettaessa. Kantoreppua ei voi kuitenkaan säätää yhtä joustavasti kuin kantoliinaa. Kantorepun käyttöikä onkin yleisesti lyhyempi kuin kantoliinan. (Niemelä 2007, 46.)

KUVA 5. Kantoreppu. (Pixabay, 2018)

4 ISÄ KANTOLIINAN JA -REPUN KÄYTTÄJÄNÄ

Määritelmänä isä on miespuolinen henkilö, jolla on lapsi tai lapsia. Lapset voivat olla biologisia, otto-lapsia tai puolison lapsia. (Merriam-Webster 2018.) Biologinen lapsi on isän siittämä ja kantaa näin ollen isän geenejä. (Random house dictionary 2018.) Ottolapsi eli adoptoitu lapsi on lapsi, joka ei ole vanhempien tai vanhemman biologinen lapsi. Vanhempi tai vanhemmat ovat kuitenkin ottaneet lapsen huoltajuuden ja sen myötä vanhemmuuden itselleen. (The free dictionary by farlex 2016.)

Kun lapsi syntyy vanhempien ollessa avioliitossa, on huoltajuus molemmilla vanhemmilla. Heidän erotessa ja avioituessa edelleen uuden puolison kanssa, ei uusilla puolisoilla ole juridista oikeutta lapsen huoltajuudessa tai edunvalvonnassa. (Suomen suurperheiden liitto ry 2014.) Vuonna 2017 Suomessa 15-81 vuotiaista miehistä 57,3 prosenttia eli yli puolet oli isiä. (Tilastokeskus 2016a.)

Lapsen synnyttyä avioliiton ulkopuolella tai vanhempien erotessa ennen lapsen syntymää, isyys käydään vahvistamassa. Isyys voidaan tunnustaa uuden lain mukaisesti neuvolassa raskausaikana. Tunnustaminen tapahtuu 30.-32. raskausviikon aikana neuvolakäynnillä. Jos vanhemmat ovat erimielisiä lapsen isyydestä, isyys käydään tunnustamassa lastenvalvojalla lapsen synnyttyä. Näissä tapauksissa neuvola ei voi ottaa tunnustusta vastaan. (Finlex 2016.)

Lapsen syntymän jälkeen isyyden vahvistaminen ei edellytä äidin hyväksymistä, mutta häntä kuullaan asiasta. Jos kukaan ei tunnusta isyyttä, tulee lastenvalvojan haastaa jokainen mahdollinen henkilö oikeuteen isyyden vahvistamiseksi, joka selvityksen mukaan olisi mahdollinen isä. Tuomioistuimien voi velvoittaa kaikki mahdolliset osapuolet verikokeeseen. (Väestöliitto 2018.)

4.1 Isät ja kantoliina

Vuonna 1981 isä Rayner Garner kehitti rengasliinan, jossa hänen vaimonsa Sachi voisi turvallisesti ja mukavasti kantaa heidän vauvaansa. Keksintönä rengasliina kehittyi niin suosituksi, että vuonna 1985 tohtori William Sears, isä itsekin, osti rengasliinan oikeudet ja jatkoi rengasliinoiden tekemistä ja mainostamista. Garner ja Sears molemmat vannoivatkin kantoliinan nimeen lapsen kehityksen kannalta ja olivat ensimmäiset miesesikuvat kantoliinoiden käyttäjinä. (Slingbabies 2007-2011.)

Vauvaa imettäessä vauva voi harjoitella vartalonsa mukauttamista äidin vartalon muotoihin. Äidin imetysasento mahdollistaa vauvan oman liikkumisen ja asennon säätämisen niin, että hän tuntee olonsa mukavaksi. Isä ei imetä lastaan, joten isälle ja vauvalle vauvan kantaminen kantoliinassa mahdollistaa samankaltaisen läheisyyden kokemuksen. (Sears ja Sears 2001, 76.) Isällä ja vauvalla ei ole samanlaista raskauden aikana syntynyttä suhdetta kuin äidillä ja vauvalla, joten kantoliina tarjoaa isälle ja vauvalle mahdollisuuden läheisyyteen ja toisiinsa tutustumiseen. Kantoliinassa tai -repussa ollessaan vauva tottuu isän ääneen, liikkeisiin, ilmeisiin ja sydämenlyönteihin, joka osaltaan vahvistaa vauvan ja isän välistä kiintymystä. (Simeon 1996-2018.)

Kantoliinan käyttämisen on todettu helpottavan isän fyysistä läheisyyttä jo vastasyntyneen lapsen kanssa. Fyysisen läheisyyden ja suhteen syntymisen on todettu nopeuttavan lapsen ja isän henkisen yhteyden syntymistä ja vahvistumista. Isän ja vauvan suhteen nopean syntymisen on todettu edistävän myös äidin synnytyksestä palautumista. (Williams 2008.)

4.2 Isät kantoliinan ja -reppun käyttäjinä tieteellisissä tutkimuksissa ja mediassa

Julkisuudessa kantoliinaa tai -reppua käyttävä isä tuomitaan helposti, ja kantovälineitä käyttävä isä koetaan usein heikoksi ja naismaiseksi. (Kilgore s.a.) Vuoden 2018 lokakuussa isät kantovälineiden käyttäjinä nousivat otsikoihin, kun James Bondin roolistaan tunnettu englantilainen näyttelijä Daniel Craig kuvattiin kantamassa lastaan rinnallaan rintarepussa. Englantilainen televisiojuontaja Piers Morgan jakoi Craigista otetun kuvan ja kommentoi kuvaa negatiiviseen sävyyn muun muassa sanoilla ”kuohittu Bond”. Morganin käytös tuomittiin nopeasti, ja Craigin rintarepun käyttö sai osakseen ihailua. Välikohtaus toi uudenlaista huomioita kantovälineitä käyttäville isille ja näytti heille, että lapsen kantaminen ja lähellä pitäminen eivät ole heikkouden merkkejä. (Young 2018; Papenfuss 2018.)

Vuonna 1990 Yeshivan yliopiston tutkimusryhmä toteutti tutkimuksen, jossa äideistä koostunut tutkimusryhmä jaettiin kahteen osaan. 23 äitiä sai käytettäväkseen pehmeän kantorepun ja 26 äitiä sai lapsensa käyttöön lastenistuimen. Lasten ollessa kolmen ja puolen kuukauden ikäisiä, äidit käyttivät saamiaan välineitä lastensa kanssa, ja huomattiin, että lastaan kantorepuissa kantavat äidit vastasivat paremmin lastensa ääntelyyn. Lasten ollessa kolmentoista kuukauden ikäisiä huomattiin, että kantorepussa kannettujen lasten kiintymysuhde äitiinsä oli tiiviimpi ja turvallisempi, kuin lastenistuinta käyttäneiden äitien ja lasten. (Anisfeld, Casper, Cunningham ja Nozyce 1990.) Tässäkin tutkimuksessa kiintymyssuhdetta ja kantamista tutkittiin vain äidin ja lapsen välillä, eikä tutkimuksessa edes mainittu isää mahdollisena lapsen kantajana. Myös Hunzikerin ja Barrin vuonna 1986 toteuttama tutkimus toteutettiin äiti ja lapsi pareilla, eikä isiä otettu tutkimuksessa huomioon. (Hunziker ja Barr, 1986.)

5 KANTOLIINA JA -REPPU VARHAISEN VUOROVAIKUTUKSEN JA KIINTYMYSVANHEMMUUDEN TYÖKALUINA

Kiintymysvanhemmuus on vanhemmuuden tyyli, jossa opitaan ymmärtämään vauvan lähettämät viestit ja reagoidaan niihin asianmukaisesti. Kiintymysvanhemmuuden keinoja ovat muun muassa imettäminen, sylissä pitäminen ja lapsen rohkaiseminen rankaisemisen sijaan. Kiintymysvanhemmuuteen ei kuitenkaan liity tiukkoja sääntöjä tai varmoja tuntomerkkejä. Pääasiat kiintymysvanhemmuudessa ovat mielen ja sydämen avaaminen lapsen yksilöllisille tarpeille, ja lasta koskevien tietojen käyttäminen ohjenuorana päätöksenteossa. (Sears ja Sears 2001, 10.)

5.1 Kantoliina kiintymysvanhemmuuden työkaluna

Kiintymysvanhemmuudessa on käytössä työkaluja, joista yksi on lapsen kantaminen kantoliinassa. Kannaessa lapset, etenkin vauvat, viettävät enemmän aikaa hiljaisen tarkkaavaisuuden tilassa. Silloin lapsi on rauhallisempi ja hän oppii enemmän ympäristöstään. Vanhempi kuuntelee kantoliinassa kantamaansa lasta herkemmin ja kiintymysvanhemmuudessa lapsen kuunteleminen on olennaista. (Sears ja Sears 2001, 10, 13.)

Montrealissa, Kanadassa vuonna 1986 toteutettiin tutkimus 99:llä äiti ja lapsi parilla. Äiti ja lapsi parit jaettiin kahteen ryhmään, joista toisessa äidit kantoivat lapsiaan aikaisempaa enemmän, ja toisessa äidit kantoivat lapsiaan niin kuin aikaisemminkin. Tutkimuksen mukaan päivittäin kolmen tunnin ajan kantoliinassa tai äidin sylissä kannetut lapset itkivät kokonaisuudessaan 43% vähemmän, kuin vähemmän kannetut lapset. Tutkimus osoitti, että lapset olivat tyytyväisempiä ja tasapainoisempia kuin vähemmän kannetut lapset. Tutkimuksen tulokset korostuivat etenkin ilta-aikaan, jolloin lasten itku väheni jopa 51-prosenttisesti verrattuna vähemmän kannettuihin lapsiin. (Hunziker ja Barr, 1986.)

5.2 Varhainen vuorovaikutus

Varhaisessa vuorovaikutuksessa vauva viestii vanhemmalleen ja vanhempi pyrkii tunnistamaan viestit. Vauvan vuorovaikutuskeinoja ovat esimerkiksi ääntelyt, katseet, itku ja hymy. Vanhempi oppii tunnistamaan lapsen viestit ja vastaamaan niihin, ja lapsi opettelee vastaamaan vanhemman hoivakäyttäytymiseen. Tuloksena saadaan parhaimmillaan vastavuoroinen yhdessäolon ja ilon kokemus. Äidin ja sikiön välinen vuorovaikutus luo pohjan syntymän jälkeiselle vuorovaikutukselle. Nykytieto osoittaa, että varhainen vuorovaikutus on merkityksellinen koko perheen ja lapsen tulevaisuuden kannalta. (Paananen 2015, 324.)

5.2.1 Suojaavat tekijät

Vanhempien kyky olla johdonmukainen ja vastata lapsen viesteihin kyllin nopeasti suojaa vuorovaikutusta lapsen ja vanhemman välillä. Vanhemman oman toiminnan mukauttaminen ja lapsen tarpeiden asettaminen omien tarpeiden edelle suojaa heidän yhteistä vuorovaikutuskykyään. Vanhemman

hoivakykyihin voivat vaikuttaa esimerkiksi omat hoivakokemukset ja suhteet omiin läheisiin. (Paananen 2015, 327.)

5.2.2 Häiritsevät tekijät

Lapsen terveydentila voi vaikuttaa lapsen ja vanhemman väliseen vuorovaikutukseen. Vanhemmat luovat mielikuvan vauvastaan raskausaikana ja tutustuvat vauvaan synnytyksen jälkeen. Lapsen kiintymistä saattaa häiritä, kun vanhemman omat mielikuvat lapsesta ja todellisuus eivät kohtaa. Vanhempi voi kokea itsensä riittämättömäksi tai väsyneeksi, jos lapsi on esimerkiksi sairas, keskonen tai kovin ärtyisä. Lapsen kanssa voi olla hankalampi kommunikoida, jos hän ei ole terve tai täysin kehittynyt. Tämä saattaa lamata luontaista vanhemmuutta ja voi edellyttää ammattihenkilöstön tukea. Tilanteesta huolimatta hoitohenkilöstöllä on oltava tietoa siitä, että vauvalla on tarve kokea yhteenkuuluvuutta ja olla lähekkäin vanhemman kanssa. (Paananen 2015, 328; Mannerheimin lastensuojeluliitto 2018.)

Tunnetilan jakaminen vanhemmalta vauvalle on tärkeää. Vanhemman täytyy osata tulkita vauvan tunnetilaa ja vastata siihen niin, että vauva huomaa tulleen ymmärretyksi. Jos vanhempi ei kykene näyttämään positiivista tunnetta vauvalle, se voi johtaa puutteelliseen vuorovaikutukseen. Puutteellinen vuorovaikutus voi ilmetä esimerkiksi niin, että vauva kääntää kasvot toistuvasti vanhemmasta pois, tai katsekontakti on vähäistä. Lapsesta voi tulla myös ärtyneempi, levottomampi ja rauhoittuminen voi olla vaikeampaa kuin normaalisti. Puutteellisen vuorovaikutusmallin jatkuessa lapselle voi tulla stressiä ja masennusta, joka vaikuttaa lapsen oppimiseen ja heijastuu kognitiiviseen kehitykseen. (Paananen 2015, 328; Duodecim 2018.) Varhaisen vuorovaikutuksen häiritseviä tekijöitä voivat olla vanhempien väsymys, huono taloudellinen tilanne sekä mahdolliset mielenterveys- ja päihdeongelmat. (Paananen 2015, 328.)

5.2.3 Kätilö varhaisen vuorovaikutuksen tukijana

Työssään kätilö kohtaa vauvoja ja heidän vanhempiaan sekä synnytyksen aikana, että synnytyksen jälkeisessä hoidossa. Kätilön tulee havainnoida sitä, kuinka vanhemmat puhuvat vauvalle, lähestyvät vauvaa ja reagoivat tämän viesteihin. Näin kätilö pystyy tarvittaessa ohjaamaan ja antamaan vanhemmille tukea. Kätilön on tunnistettava vuorovaikutusta suojaavat ja häiritsevät tekijät ja osattava ottaa asia puheeksi vanhempien kanssa. Havainnoista keskusteleminen ohjaa vanhempia etsimään keinoja varhaisen vuorovaikutuksen syntymiseen. Kätilö kirjaa tapahtumat ylös ja tiedottaa niistä tarvittaessa eteenpäin. (Paananen 2015, 327.)

Kätilö voi esimerkiksi edistää vanhemman ja lapsen välistä vuorovaikutusta auttamalla vanhempia luomaan mielikuvia lapsesta ja personoimalla tätä. Vauvan personointi tarkoittaa sitä, että pohditaan asioita vauvan näkökulmasta. Kätilö kannustaa vanhempia tulkitsemaan vauvan viestejä. Kätilön ja

muun hoitohenkilökunnan myönteinen palaute vahvistaa vanhemman osaamisen tunnetta käsitellä vauvaa. Vanhempien oppiessa vastaamaan vauvan tarpeisiin he voivat keskittyä yhdessä olemiseen. (Paananen 2015, 327.)

5.3 Ihokontakti

Ihokontaktissa, jota kutsutaan myös kenguruhoiidoksi, äiti tai isä pitää alastonta tai vaipassa olevaa vauvaa lähellä paljasta ihoaan. Äidin tai isän ihoa vasten vauva pysyy tutkitusti lämpimänä, ja hänen hengityksensä, verensokerinsa ja sydämenlyöntinsä pysyvät tasaisina. Ihokontakti on hyväksi myös vauvan bakteerikannan kehittymiselle. Vauvalle luontainen ympäristö on vanhemman iho ja ihokontakti tukee vauvan lämmönsäätelyä. Ihoa vasten runsaasti aikaa viettävien vauvojen on todettu itkemään vähemmän, nukkuvan sikeämmin ja heidän painonsa nousee tasaisemmin. Äidin maidontuotannon on todettu olevan tuotteliampaa ja pidempikestoisempaa, kun äiti ylläpitää ihokontaktia vauvan kanssa. Vauvan pitäminen ihoa vasten on myös todettu kasvattavan sekä äidin että isän itseluottamusta vauvan hoitamisessa, ja heidän kiintymyssuhteensa vauvaan kehittyy nopeammin ihokontaktia ylläpitäessä. (Anderson, 1991; Kiintymysvanhemmissperheet Ry, 2016.) Kantoliinan ja -repun käyttäminen tukee ihokontaktia, vauvan ja vanhemman välistä läheisyyttä ja mahdollistaa ihokontaktin ylläpitämisen myös kodin ulkopuolella. (Kirkilionis 2003, 46-49.)

Kaksi Harvardin tutkijaa, Commons ja Miller, toteuttivat vuonna 1998 tutkimuksen, joka toteaa lasten tarvitsevan huomiota ja läheisyyttä. Lasta ei saa jättää yksin itkemään ja lapsen kanssa voi nukkua samassa sängyssä ja ylläpitää ihokontaktia ja läheisyyttä myös yöaikaan. Liian aikainen ero vanhemmista aiheuttaa muutoksia imeväisikäisen lapsen aivoissa, joka voi altistaa heidät herkemmin stressille aikuisiässä. Fyysinen kontakti lapsuusiässä vaikuttaa positiivisesti ihmisen kykyyn muodostaa parempia ihmissuhteita aikuisiässä. (Powell, 1998.)

5.3.1 Isän ja vauvan välinen ihokontakti

Vuonna 2016 toteutettiin kättilötyön katselmus, jossa käytettiin 12 erilaista tutkimusta. Katselmuksessa kerättiin tietoa isän ja vauvan välisestä ihokontaktista, ja sen vaikutuksesta sekä isään että vauvaan. Kaikki katselmukseen sisällytetyt tutkimukset olivat englanninkielisiä, ja ne oli julkaistu vuoden 1995 tammikuun ja vuoden 2015 syyskuun välillä. Tutkimuksista kymmenen oli määrällistä ja kaksi laadullista. Tutkimukset keskittyivät isien ja vauvojen väliseen ihokontaktiin ja sen vaikutuksiin.

Katselmuksessa kävi ilmi, että isän ja vauvan välinen ihokontakti oli hyödyllistä sekä vauvalle että isälle. Se vaikutti positiivisesti vauvan lämpötilaan, kiputiloihin ja käyttäytymisreaktioihin. Ihokontakti lievitti isien stressiä ja jännitystä, tuki vanhemman roolin omaksumisessa ja auttoi kanssakäymisessä vauvan kanssa. (He, Morelius ja Shorey, 2016.)

Isän ja vauvan välinen ihokontakti on erityisen tärkeää erikoistilanteissa, joita voi ilmetä synnytyksen aikana. Keisarinleikkauksen tai odottamattoman synnytyskomplikaation jälkeen on tärkeää, että lapsi pääsee isän paidan alle, paljaalle rinnalle lämpöön, kun äidin rinta ei ole heti käytettävissä. (He, Morelius ja Shorey, 2016; Ylikoski, 2015.)

6 OPINNÄYTETYÖN TAVOITTEET JA TARKOITUS

Opinnäytetyömme tarkoituksena oli tehdä kysely (liite 2) isille, jotka käyttävät kantoliinaa tai -reppua. Opinnäytetyön tavoitteena oli tuottaa tietoa siitä, käyttävätkö isät mieluummin kantoliinaa- vai reppua, millaisissa tilanteissa he niitä käyttävät, ja kokevatko he kantamisen turvallisiksi kantoliinan- ja repun avulla. Tavoitteena oli myös tuottaa tietoa siitä, että tarvitsevatko isät lisää opastusta kantovälineiden käytössä.

Opinnäytetyömme tarjoaa Kantoliinayhdistykselle tietoa isien kantoliinojen ja -reppujen käyttämisestä. Se voi auttaa yhdistystä kehittämään heidän toimintaansa niin, että se ottaisi paremmin huomioon koko perheen opastuksen. Kantoliinayhdistys hyötyy opinnäytetyöstä, sillä sen avulla heille selviää isien kantamistottumukset, ja niihin liittyvät mielikuvat sekä asenteet, ja he voivat näin ollen kehittää toimintaansa isien vastausten pohjalta. Isät hyötyvät opinnäytetyöstämme saamalla tietoa kantoliinoista. Isät saavat myös enemmän opastusta kantoliinojen käytöstä, jos Kantoliinayhdistys kehittää toimintaansa isien hyväksi.

6.1 Opinnäytetyön merkitys

Tilajalla on tarve saada tietoa tästä aiheesta. He voivat käyttää tehtyä tutkimustyötämme kantoliinan käytön kehittämiseen ja kantoliinan käytön esittelemiseen perheille ja etenkin perheiden isille. Samalla tilaajamme saa selville, tarvitsevatko isät mahdollisesti lisätietoja kantoliinoista ja opastusta niiden käytössä. Työmme kautta Kantoliinayhdistys ymmärtää isien näkökulmaa ja saa tietoa siitä, mitä mieltä isät ovat kantoliinoista ja niiden käyttämisestä. He saavat tietää, kokevatko isät kantoliinan olevan tarkoitettu enemmän äidille vai isille. Opinnäytetyöstä Kantoliinayhdistys voi saada ideoita kantoliinan kehitykseen ja markkinointiin.

Opinnäytetyömme voi tulevaisuudessa toimia hyvänä pohjana hanketyötä tai toista opinnäytetyötä varten. Isien kokiessa kantoliinan käyttämisen esimerkiksi hankalaksi tai oudoksi, voidaan tulevaisuudessa toteuttaa hanketyö, jossa neuvotaan isiä kantoliinan käyttämisessä. Kantoliinayhdistyksen halutessa voidaan tulevaisuudessa toteuttaa opinnäytetyö, jonka liitteeksi tehdään esimerkiksi isiä neuvova ja kannustava video.

6.2 Opinnäytetyöhön liittyvä eettisyys ja luotettavuus

Tilastokeskus määrittelee perheen yhdessä asuviksi avio- tai avoliitossa oleviksi tai parisuhteensa rekisteröineiksi henkilöiksi lapsineen. Myös jompikumpi vanhempi lapsineen sekä avo- ja aviopuolisot tai parisuhteensa rekisteröineet henkilöt ilman lapsia luokitellaan perheeksi. Lapsiperheiksi luokitellaan perheet, joissa asuu yksi tai useampi alle kahdeksantoistavuotias lapsi. (Tilastokeskus 2016b.)

Eletään 2000-luvulla, jolloin opinnäytetyön aihe joka rajaa perheen ainoastaan äidiksi, isäksi ja lapsiksi aiheuttaa eettisiä kysymyksiä. On olemassa myös perheitä, joissa on ainoastaan äiti tai isä, tai mahdollisesti kaksi isää tai kaksi äitiä. Opinnäytetyömme aihe ei siis koske perheitä, joissa vanhempia on vain yksi, tai vanhemmat ovat samaa sukupuolta. Jokainen perhe on oikea perhe, emmekä pyri opinnäytetyöllämme esittämään, että ainoastaan yksi perhemalli olisi oikea.

On mahdollista, että isät eivät halua osallistua kyselylomakkeeseen (liite 2) vastaamiseen. Painotamme sitä, että tutkimukseen osallistuminen on vapaaehtoista, ja kyselyn voi lopettaa kesken niin halutessaan. Kysymysten tulee olla selkeitä ja hyvin ymmärrettäviä, ne eivät saa aiheuttaa väärinkäsityksiä. Kysymyksissä tulee käyttää kohderyhmän mukaista kieltä ja ilmaisuja. (Harinen 2009.) Kyselylomaketta tehdessä on tärkeää miettiä kysymysten ja henkilötietojen asettelua ja johdonmukaisuutta. Taustakysymykset sijoitetaan nykykäytännön mukaan usein vasta kyselylomakkeen loppuun. (Vilka 2005, 87.) Itse sijoitimme taustakysymykset heti kyselyn alkuun, sillä se näytti meidän mielestämme loogiselta.

Kyselylomake (liite 2) tulisi aina testata ennen kyselyn toteuttamista (Heikkilä 2014.) Kyselylomake testattiin tuttavapiirimme isillä, joilla oli kokemusta kantoreppujen tai -liinojen käyttämisestä. Heidän palautteensa pohjalta teimme viimeisiä muutoksia kyselylomakkeeseen, muokaten siitä lyhyemmän ja tehden kysymyksistä selkokielisempiä.

Emme tarvinneet kyselyn (liite 2) tekemiseen ja julkaisemiseen tutkimuslupaa. Teimme kysymyslomakkeen alkuun saatekirjeen (liite 1), jossa kerroimme, että kyselyyn vastaaminen on täysin vapaaehtoista, anonyymiä, eikä sido vastaajia mihinkään. Saatekirje sisältää tietoa toteutettavasta tutkimuksesta, ja esitetään mahdolliselle vastaajalle ennen tutkimuslomakkeeseen vastaamista. Näin vastaaja voi päättää, haluaako hän osallistua kyselytutkimukseen vai kieltäytyä siitä. (Vilka 2005, 182.)

6.2.1 Kyselylomakkeen jakelu facebookissa

Facebook on vuonna 2006 perustettu nettisivu, joka perustuu sosiaaliseen kanssakäymiseen internetissä. Facebookissa voi luoda sivuja, julkaista valokuvia ja muita julkaisuja sekä kommentoida niitä, jakaa mielenkiintoisia linkkejä sekä pelata pelejä. Facebook tarjoaa myös Messenger palvelun, jonka avulla voi jutella internetissä muiden Facebookin käyttäjien kanssa. (Nations, 2018.) Kantoliinayhdistyksellä on oma Facebook-sivu, joka kantaa nimeä Kantoliinayhdistys ry Pohjois-Savon paikallisjaosto. Kyselylomakkeen jakelun tapahtuessa Facebookin välityksellä, kyselyyn vastaaminen edellyttää, että siihen vastaavalla isällä on Facebook käyttäjätili. Kun Facebookiin on luonut käyttäjätilin, on samalla hyväksynyt siihen liittyvät tietosuojajehdot. (Nations, 2018.) Facebookin ohjatessa käyttäjän kyselylomakkeelle, emme saaneet täyttä varmuutta vastaajan taustatiedoista. Emme voineet olla varmoja, onko kyselyyn vastaaja oikeasti isä, joka on käyttänyt joskus tai käyttää edelleen kantoliinaa tai kantoreppua.

7 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

Opinnäytetyö toteutettiin määrällisenä eli kvantitatiivisena tutkimustyönä. Työhön kerätiin tutkimusaineistoa isiltä, joiden perheissä on lapsia, ja käytössä on kantoliina tai kantoreppu. Tutkimusaineisto kerättiin itse tekemillämme kyselylomakkeilla (liite 2). Kysymyksiä pohdimme yhdessä opinnäytetyön tilaajan kanssa. Kyselylomakkeet on tehty Webropol pohjaa käyttäen, ja niiden jakelu tapahtui Kantoliinayhdistyksen Facebook-sivulla. Kyselylomakkeen kysymykset ovat yksinkertaisia ja helppoja vastaajalle. Emme myöskään tehneet liian pitkää kyselylomaketta, jotta vastaajan mielenkiinto riittää koko kyselyn täyttämiseen. Kyselylomakkeet analysoitiin Webropolilla ja Excelillä.

7.1 Määrällinen eli kvantitatiivinen tutkimus

Määrällisessä eli kvantitatiivisessa tutkimuksessa selvitetään prosenttiosuuksiin ja lukumääriin sisältyviä kysymyksiä. Aineiston keruussa yleensä käytetään standardeja tutkimuslomakkeita, jotka sisältävät valmiit vastausvaihtoehdot. Tutkimus edellyttää riittävän suurta ja edustavaa otosta. Kvantitatiivisessa tutkimuksessa usein selvitetään riippuvuuksia eri asioiden välillä ja tapahtuneita muutoksia tutkittavassa ilmiössä. Kvantitatiivisen tutkimuksen avulla ei pystytä selvittämään riittävästi asioiden syytä, mutta pystytään kartoittamaan olemassa oleva tilanne. (Heikkilä 2014.)

7.2 Tutkimusmenetelmä

Määrällisessä tutkimuksessa vastaajien määrä on oltava vähintään 30, jotta tutkimus olisi luotettava. Kyselyn laatua arvioimme validiteetin ja reliabiliteetin avulla. Reliabiliteetti kertoo, onko tutkimukseen käytetty menetelmä luotettava. Hyvän reliabiliteetin omaava tutkimus on arvoltaan hyvä. Validiteetilla tarkoitetaan tuloksen pätevyyttä eli onko onnistuttu mittaamaan sitä, mitä aiottiin mitata. (Vilpas, s.b.) Validiteetin puuttuminen tutkimuksesta tekee siitä arvottoman. Tämä kertoo siitä, että tutkimus kohdistuu muihin asioihin, mihin on alun perin ollut tarkoitus. (Hiltunen, 2009.)

7.3 Tutkimuskysymykset

1. Käyttävätkö isät mieluummin kantoliinoja vai –reppuja
2. Missä tilanteissa he käyttävät kantoliinaa ja –reppua
3. Kokevatko he kantamisen turvallisiksi kantoliinan ja -reppun avulla
4. Tarvitsevatko he lisää opastusta kantovälineiden käytössä
5. Onko isillä yleisesti halua käyttää kantoliinaa ja -reppua
6. Millaisia mielikuvia kantovälineet heissä herättävät

8 TUTKIMUKSEN TULOKSET

Yhteyshenkilömme Kantoliinayhdistyksestä jakoi kyselytutkimuksemme (liite 2) Kantoliinayhdis ry Pohjois-Savon Paikallisjaosto –facebookisivuilla. Kysely oli sivustolla kaksi viikkoa ja saimme vastauksia 46. Kyselyssä on 15 kysymystä, joista viisi oli avoimia kysymyksiä ja loput monivalintakysymyksiä. Kyselylomakkeella halusimme selvittää isien kantoliinan ja -reppun käyttämistottumuksia. Laitimme kyselyn alkuun kolme kysymystä, joilla selvitimme isän iän, perheen lapsien lukumäärän ja lasten iät. Näillä kysymyksillä oli tarkoituksena selvittää, millaisia perheitä on kyseessä.

8.1 Taustatiedot

Kyselytutkimukseen (liite 2) vastasi 46 isää Pohjois-Savon alueelta. Kyselyyn vastanneiden isien ikähaarukka oli 21-40 vuotta. Isien keski-ikä oli 31 vuotta ja lasten keskimääräinen ikä 2,5 vuotta. Keskimäärin perheisiin kuului 1,6 lasta. Lasten määrä perheissä vaihteli yhdestä lapsesta neljään. Isät käyttivät kantoliinoja tai –reppuja tai molempia.

TAULUKKO 1. Kyselyyn vastanneiden ikäryhmän jakauma.

Ikäryhmä	Vastanneiden määrä	Osuus%
Alle 26	3	6,52
26-29	16	34,78
30-34	17	36,96
35-40	10	21,74
Yhteensä	46	100

TAULUKKO 2. Kuinka monta lasta kyselytutkimukseen osallistuneiden perheisiin kuuluu.

Lapsia perheessä	Vastanneiden määrä	Osuus%
1	22	47,83
2	20	43,48
3	3	6,52
4	1	2,17
Yhteensä	46	100

TAULUKKO 3. Lasten ikäjakauma perheissä.

Lapsen ikä vuosina	Lapsia yhteensä	Osuus %
alle 1 vuotiaat	21	28,38
1-3 vuotiaat	27	36,49
3-4 vuotiaat	11	14,86
4-5 vuotiaat	7	9,46
5-6 vuotiaat	2	2,70
6-17 vuotiaat	6	8,11
Yhteensä	74	100

8.2 Kantamistottumukset

Tutkimuksessa (liite 2) selvitimme, käyttävätkö isät mieluummin kantoliinoja vai –reppuja. Kaikista vastanneista isistä 35, eli noin 76 prosenttia vastasi kantavansa lasta mieluiten kantorepussa. 15 prosenttia eli 7 isää valitsi mieluummin kantoliinan. Neljä isää kertoi käyttävänsä molempia yhtä mieluusti. Neljästä annetusta vaihtoehdosta usein kantovälineitä käytti 13 prosenttia, melko usein 46 prosenttia, melko harvoin 30 prosenttia ja harvoin 11 prosenttia. 72 prosenttia isistä vastasi, että heidän perheissään useammin kantovälineitä käytti perheen äiti. 19 prosentissa perheistä äiti ja isä käyttivät kantovälineitä yhtä usein ja ainoastaan 9 prosenttia vastasi, että he itse käyttävät kantovälineitä useammin.

Huomasimme tuloksia tarkastellessa, että olimme laatineet kysymyksen numero 13 huonosti. Tarkoituksemme oli vertailla monilapsisissa perheissä, kantavatko isät useammin nuorempia vai vanhempia lapsia. Kysymyksemme oli ”Minkä ikäistä lasta kannat eniten?”. Suurin osa isistä oli vastannut kysymykseen kertomalla lapsen iän. Vain muutamat isät olivat vastanneet toivomallamme tavalla, eli kertomalla kantavatko he mieluiten nuorempaa vai vanhempaa lasta tai lapsia. Koska kysymys oli huonosti laadittu, emme saaneet siitä analysoitavia tuloksia. Tämän vuoksi emme voi analysoida tämän kysymyksen vastauksia.

Kysymyksessä numero 15 isiä pyydettiin kuvailemaan kantoliinaa ja -reppua annetuilla vaihtoehdoilla. Vastatessaan he pystyivät valitsemaan kumman vain kantovälineen annetulle vaihtoehdolle, tai niin halutessaan molemmat, tai ei kumpaakaan. Kantoliinoja ja –reppuja kuvailevia vaihtoehtoja oli yhteensä seitsemän. 46 isästä yhdeksän kuvaili kantoliinaa helppokäyttöiseksi, ja 39 koki kantorepun helppokäyttöiseksi. 25 isää kuvaili kantoliinaa vaikeaksi käyttää, ja ainoastaan kolme isää kuvasi kantoreppua vaikeaksi käyttää. Kahdeksan isää kuvaili sekä kantoliinaa että -reppua trendikkääksi. Modernina kantoliinaa piti viisi vastaajaa, ja kantoreppua 18 vastaajaa. Neljä isää kuvaili kantoliinaa vanhanaikaiseksi, ja ainoastaan yksi isä koki kantorepun vanhanaikaisena. 14 isää koki kantoliinan sopivana itselleen ja 32 isää sopivana äidille. 38 isää puolestaan koki kantorepun sopivana itselleen ja 13 isää sopivana äidille.

TAULUKKO 4. Kuka perheessä käyttää kantovälineitä useammin?

	N	Prosentti
Isä	4	8,7%
Äiti	33	71,74%
Molemmat yhtä usein	9	19,56%
Yhteensä	46	100%

TAULUKKO 5. Käyttävätkö kyselyyn vastaajat useimmin kantoliinaa vai kantoreppua?

	N	Prosentti
Kantoliinaa	7	15,22%
Kantoreppua	35	76,09%
Molempia yhtä mieluusti	4	8,69%
Yhteensä	46	100%

8.3 Kantamisen hyödyt isien näkökulmasta

Kaikki isät kokivat kantovälineistä olevan hyötyä heille. Kaikki 46 isää kokivat kantovälineiden olevan turvallinen tapa kantaa lasta.

Kysyttäessä missä ja millaisissa tilanteissa isät käyttävät mieluiten kantovälineitä, puolet vastaajista kertoivat kantavansa lasta mieluiten kävelyllä. Kysymyksessä oli kolme muuta vaihtoehtoa, jotka olivat: kotona, kaupungilla tai ostoksilla ja matkoilla. Toiseksi eniten isät kantoivat lastaan kotona (24 prosenttia), kolmanneksi kaupungilla tai ostoksilla (17 prosenttia) ja vähiten matkoilla (9 prosenttia).

”Saa olla omaa lasta lähellä. Äiti kantoi 9kk, nyt on mun vuoro. Liina jättää kädet vapaaksi kotitöitä tehdessä tai metsässä ollessa.”

”Kaksosten kanssa saa kädet vapaaksi hoitaa toista. Itkuisen vauvan kanssa on helpompi tehdä muuta, jos rauhoittuu syliin. Voi käydä lenkillä ilman vaunuja.”

”Reppu on esim metsässä ulkoillessa todella hyvä tai matkoilla kun rattaita ei viitsi raahata mukana. Liina on vielä monikäyttöisempi mutta en osaa käyttää sitä eikä se ole kovin miehekäs.”

”Helpompi kävellä, pääsee esim. Portaat ylös (ei aina mahd. Vaunuilla), vauvan saa rauhoittumaan, vauvan kanssa reppuilu on hauskaa.”

8.4 Kantamisen haasteet

Kysymykseen, jossa selvitettiin, kokeeko isä kantoliinan tai –repun käytön vaikeaksi, vastauksia tuli 45. Vastausvaihtoehdot olivat kyllä ja ei. Vastaaajista seitsemän koki käytön hankalaksi. Isiltä kysyttiin, haluaisivatko he ohjausta, apua tai vinkkejä kantovälineiden käytöstä. 28 prosenttia vastasi myöntävästi. Jatkokysymyksenä myöntävästi vastanneilta tiedusteltiin, millaista tukea he toivoisivat saavansa. Yleisesti isät toivoivat erilaisia vinkkejä ja ohjeita etenkin kantoliinoiden käyttämiseen. Monet isät toivoivat ohjeita netin välityksellä ja muutamat toivoivat henkilökohtaista ohjausta kädestä pitäen, sekä puolison tukea kantamiseen. Isät toivoivat faktatietoja kantamisen turvallisuudesta ja ergonomisuudesta.

”Henkilökohtaista ohjausta toivoisin saavani, joku voisi ensin demonstroida miten tehdään oikein ja sitten saisi ohjeita mitä itse tekee väärin.”

”Pieniä jippoja ja neuvoja miten saada kaikki irti kantorepusta ja /tai kantoliinasta.”

”Puolisolta tukea ja opastusta aina tarvittaessa. Onko sidonta oikein ja sopivan tiukka. Näyttääkö lapsi olevan oikeassa asennossa.”

”(Toivoisin) Vinkkejä. Välillä kyytiin saaminen paksuissa vaatteissa on vaikeaa.”

8.5 Yhteenveto

Kyselyyn vastasi kahden viikon aikana 46 isää, kun odotimme noin 30 vastaajaa. Yllätyimme suuresta vastaajamäärästä, ja se teki tutkimuksesta luotettavamman. Isät selkeästi perehtyivät kyselyyn (liite 2) ja sen täyttämiseen. Vastaukset olivat kattavia ja perusteltuja. Myös kaikkiin avoimiin kysymyksiin oli vastattu huolellisesti ja rehellisesti. Isät olivat avoimia ja rohkeita vastauksissaan.

Ennen kuin julkaisimme kyselyn, varauduimme pitämään sitä auki neljä viikkoa, jotta saisimme tarpeeksi vastauksia kyselyn toteuttamiseksi. Olimme myös varautuneet jakamaan kyselyn ympäri Suomea, jos emme saisi tarpeeksi vastauksia Pohjois-Savon alueelta. Vastausten määrä ja laatu ylittivät odotuksemme, ja pääsimme analysoimaan vastauksia odotettua aikaisemmin.

Tilaaajan yhteyshenkilön hypoteesi oli, että isät käyttävät mielummin kantoreppua kuin kantoliinaa. (Lipponen 2018-09-25.) Hypoteesi osoittautui oikeaksi, sillä jopa 76 prosenttia isistä käytti mielummin kantoreppua. Asetimme kuusi tärkeintä tutkimuskysymystä, joihin saimme vastaukset kyselyn avulla.

9 POHDINTA

Opinnäytetyön tekemisen aloitus oli haastavaa, mutta alkuun päästyämme työskentely alkoi sujumaan. Yhteisen ajan löytäminen oli vaikeaa, sillä kolmen tekijän aikataulut eivät aina osuneet kohdalleen. Onneksi OneDrive tarjosikin meille mahdollisuuden tehdä työtä eri paikoissa ja mihin vuorokaudenaikaan tahansa.

Haastetta loi myös tieteellisten tutkimusten ja muiden aineistojen vähäisyys, sillä aiheesta ei ole tehty montaa tutkimusta. Tutkimustiedon etsiminen vei paljon aikaa, ja meidän täytyi käyttää lukuisia tietokantoja hyödyllisen tiedon löytämiseksi. Kansainvälisiltä sivuilta löysimme paremmin tieteellisiä tutkimuksia, jotka ymmärsimme sujuvasti.

Opinnäytetyömme teorian tietojen pohjalta teimme kyselytutkimuksen kantoliinan ja -repun käytöstä, jonka teetimme Pohjois-Savossa asuville isille. Kyselylomakkeen (liite 2) tekeminen oli helppoa ja antoisaa. Webropolilla kyselyn tekeminen oli entuudestaan tuttua Tutkin, oivallan ja kehittäjän -kursilta. Saimme odotettua enemmän vastauksia, mikä teki vastausten tulkinnasta työläämpää, mutta tuloksista luotettavampia. Tulosten läpikäyminen oli mukavaa, sillä isät olivat vastanneet avoimiinkin kysymyksiin kattavasti. Teimme excel-taulukkoja, jotka auttoivat meitä laskemaan keskiarvoja esimerkiksi isien iästä, ja excelin avulla saimme tehtyä havainnollistavia taulukoita.

9.1 Opinnäytetyön eteneminen

TAULUKKO 6. Alkuperäinen opinnäytetyön aikataulu.

OPINNÄYTETYÖN AIKATAULU	
TYÖVAIHE	TAVOITE/VALMIS
Aihekuvaus	Huhtikuu 2018
Suunnitelma	Toukokuu 2018
Kyselylomakkeiden jakelu	Kesäkuu/Heinäkuu 2018
Kyselylomakkeiden analysointi	Elokuu-Syyskuu 2018
Opinnäytetyön työstäminen	Kesäkuu-Syyskuu 2018
Opinnäytetyön esittäminen	Marraskuu 2018
Kypsyysnäyte	Marraskuu 2018
Opinnäytetyön julkaiseminen	Joulukuu 2018

Opinnäytetyömme eteni pitkälti suunnitelmien mukaisesti. Aihe varmistui talvella 2018, kun Kantoliinayhdistys tilasi työmme. Yhteistyö Kantoliinayhdistyksen kanssa oli alusta asti sujuvaa, ja yhteishenkilömme oli joustava ja innostava. Hän auttoi meitä lähteiden ja sisällön kanssa, ja tapasimme häntä muutamia kertoja työn tekemisen aikana.

Saimme työn aihekuvauksen ja työsuunnitelman valmiiksi keväällä, ja pääsimme tekemään varsinaista opinnäytetyötä kesällä, keräten ensin teoriatietoa. Kyselytutkimus (liite 2) toteutettiin suunnitelmasta poiketen syksyllä, ja kokonaisuudessaan se sujui nopeammin kuin osasimme odottaa. Ennen kyselyn julkaisua osallistuimme myös määrällisen tutkimuksen työpajaan, jossa saimme vielä viimeisiä vinkkejä ja kommentteja kyselyyn ja sen analysointiin liittyen. Tuloksia pääsimme analysimaan jo muutaman viikon kuluttua tutkimuksen julkistamisesta.

Opinnäytetyön tulokset esitettiin suunnitellusti Hyvinointikonferenssissa marraskuussa. Marraskuussa työ jätettiin myös plagioinnin tarkistukseen turnitiniin. Työn opettajille arviointiin jättäminen jäi suunnitelmista poiketen vuoden 2019 tammikuulle. Kypsyysnäyte jäi myös suunnitelmista poiketen vuoden 2019 alkupuolelle, ja työ julkaistaan maaliskuussa 2019.

9.2 Johtopäätökset tutkimuksesta ja jatkotutkimus mahdollisuudet

Tulosten perusteella isät nauttivat kantoliinan ja -repuun käyttämisestä, ja kokevat sen helpottavan arkea. Saadessaan kädet vapaaksi he voivat tehdä kotitöitä ja ulkoilla helpommin pitäen lasta samalla lähellä. Useimmat isät kokivat kantorepuun helpommaksi ja miehekkäämmäksi vaihtoehdoksi, ja heitä mietitytti kantoliinan ergonomisuus.

Kantoliinan ja -repuun käyttäminen tuki lapsen ja isän välistä läheisyyttä ja mahdollisti ihokontaktin useammin heidän välillään. Kyselyssä (liite 2) ei kysytty kantoliinan tai -repuun käyttämisen huonoja puolia, vaan keskityttiin sen hyötyihin, ja yleisiin kokemuksiin ja mielipiteisiin, joita isillä oli kantovälineistä. Tulevaisuudessa isiltä voisi kysyä myös kantovälineiden huonoja puolia ja keksiä ratkaisuja niihin, mikä voisi edesauttaa yhä useampaa isää käyttämään kantovälineitä.

13 isää vastasi tarvitsevansa ohjausta, apua tai vinkkejä kantovälineiden käytössä. He toivat esille toivovansa mm. asiallisia ja selkeitä ohjeita internetiin, opastusta kädestä pitäen sekä ohjeita ergonomisten säätöjen tekemiseen ja kantoliinojen taitteluun itsensä ja lapsen ympärille. Isien vastaukset tarjoavatkin ideoita jatkotutkimusten tekemiseen, ja toimivat hyvänä pohjana uudelle opinnäytetyölle tai hanketyölle.

Ohjaava opettajamme ehdotti, että voisimme tulevaisuudessa tehdä kättilötyön kehittämistyön opinnäytetyöstämme kirjoittaen siitä esimerkiksi artikkelin. Koemme itsekin, että opinnäytetyön pohjalta voisi syntyä tärkeä ja infopohjainen artikkeli, josta terveydyhuollon ammattilaiset voisivat hyötyä.

9.3 Ammatillinen kasvu

Savonian ohjeiden mukaan opinnäytetyön aiheen on oltava sellainen, että opiskelija pystyy kehittämään omaa työelämäosaamistaan. (Venhovaara 2017.) Opinnäytetyön aihetta valitessamme mietimme tulevaa kättilön ammattiamme, sillä halusimme opinnäytetyön auttavan ja kehittävän meitä ammatillisesti. Koemmekin, että opinnäytetyöprosessin aikana saimme paljon hyödyllistä ja tärkeää tietoa tulevaa ammattiamme varten.

Opinnäytetyön tekeminen oli haastavaa, sillä meille kaikille opinnäyteyö oli ensimmäinen. Emme ole koskaan tehneet opinnäytetyön laajuista työtä, joten ajankäyttö ja tehtävien jakaminen vaativat totuttelua. Myös yhteisen ajan löytäminen tapaamisiin oli haastavaa, ja kaikki eivät aina päässeet osallistumaan yhteisiin tapaamisiin. Työn tekeminen oli kuitenkin antoisaa, sillä aihe kiinnostaa meitä, ja joka päivä työtä tehdessämme opimme jotakin uutta.

Tulevassa työssämme kättilöinä pystymme tukemaan perheitä, sillä olemme perehtyneet työssämme ihokontaktiin, varhaiseen vuorovaikutukseen ja kättilön tehtäviin varhaisen vuorovaikutuksen tukijana. Saimme tietoa erilaisista kantoliinoista ja -repuista, jota voimme hyödyntää neuvoessamme tuoreita vanhempia. Osaamme etsiä näyttöön perustuvaa tietoa laajasti ja pystymme arvioimaan sen luotettavuutta. Työtä tehdessä opimme tekemään tutkimusta ja analysoimaan tutkimustuloksia. Taitoa voimme hyödyntää myöhemmin työelämässä siten, että pystymme tarvittaessa kehittämään kättilötyötä joko itse tutkien tai aineistoa analysoiden. Opinnäytetyön tekeminen auttoi meitä harjoitteluun organisointi- ja ajanhallintakykyjä, sillä työn tekemiseen oli suunniteltava riittävästi aikaa. Työelämässä näistä taidoista on varmasti hyötyä.

Opinnäytetyöprosessin aikana opimme paljon varhaisesta vuorovaikutuksesta, ihokontaktista ja kiintymysvanhemmuudesta. Voimme käyttää kaikkea oppimaamme hyödyksi tulevassa kättilön ammattiamme. Työssä pohdimme myös kättilön roolia ihokontaktin tukijana, ja saimme selville, että myös isän ja lapsen välinen ihokontakti ja vuorovaikutus ovat tärkeitä. Tulevaisuudessa osaamme tukea sekä isää että äitiä varhaisessa vuorovaikutuksessa, vauvan ja vanhemman välisessä ihokontaktissa ja kiintymysvanhemmuudessa. Osaamme myös kertoa kantoliinan ja -repun käyttämisen hyötyjä kyseisiin aiheisiin liittyen, ja voimme neuvoa vanhempia niiden käytössä heidän niin halutessaan.

LÄHTEET JA TUOTETUT AINEISTOT

AIKAKAUSKIRJA DUODECIM 2018. Varhainen vaikutus ja psyykkinen kehitys. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-11-06.] Saatavissa: <https://www.duodecimlehti.fi/duo91150>

ANDERSON, GC. 1991. Current knowledge about skin-to-skin (kangaroo) care for preterm infants. J Perinatol. 1991 Sep;11(3):216-26. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-10-01.] Saatavissa: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/1919818>

ANISFELD, Elizabeth, CASPER, Virginia, CUNNINGHAM, Nicholas ja NOZYCE, Molly 1990. Does Infant Carrying Promote Attachment? An Experimental Study of the Effects of Increased Physical Contact on the Development of Attachment. Child Development, volume 61, issue 5. Wiley Online Library. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-10-08]. Saatavissa: <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/j.1467-8624.1990.tb02888.x>

BABYIDEA 2009. Reppu vs liina. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-07-13]. Saatavissa: <http://babyidea.fi/reppuvslina.html>

BABYWEARING INTERNATIONAL 2007-2018. What is babywearing? [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-05-03]. Saatavissa: <https://babywearinginternational.org/what-is-babywearing/>

BIELANKO, Monica 2011. The evolution of the stroller [a photographic history]. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-04-30]. Saatavissa: <https://www.babble.com/mom/the-evolution-of-the-stroller-a-photographic-history/>

ENSI-JA TURVAKOTIENLIITTO 2018. Isyys-maailman isoin asia. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-11-06.] Saatavissa: <https://ensijaturvakotienliitto.fi/intoaisatyohon/isalle/isakortit/isyys-maailman-isoin-asia/>

FINLEX 2015. Isyyslaki. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2015-01-13.] Saatavissa: <http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2015/20150011>

GETTYIMAGES 2018a. Mother holding baby in sling while working at laptop in home office. Embeddable images. [digikuva]. Saatavissa: <https://www.gettyimages.fi/detail/photo/mother-holding-baby-in-sling-while-working-at-royalty-free-image/953823660>

GETTYIMAGES 2018b. Little girl and mom. Embeddable images. [digikuva]. Saatavissa: <https://www.gettyimages.fi/detail/photo/little-girl-and-mom-royalty-free-image/507014579>

GETTYIMAGES 2018c. Unrecognizable young mother with her son in sling. Embeddable images. [digikuva]. Saatavissa: <https://www.gettyimages.fi/detail/photo/unrecognizable-young-mother-with-her-son-in-sling-royalty-free-image/983648616>

GETTYIMAGES 2018d. Young father at home in the kitchen with his cute little son in baby carrier. Embeddable images. [digikuva]. Saatavissa: <https://www.gettyimages.fi/detail/photo/young-father-at-home-in-the-kitchen-with-his-cute-royalty-free-image/698048284>

HARINEN, Päivi 2009. Tarkastelussa taustamuuttajat. Yhteiskuntapolitiikka 74:3, 338-340. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-05-08.] Saatavissa: <https://www.helsinki.fi/sites/default/files/atoms/files/lo-makkeenlaadinnankaytannot.pdf>

HE, Hg, MORELIUS, E ja SHOREY, S. 2016. Skin-to-skin contact by fathers and the impact on infant and paternal outcomes: an integrative review. Midwifery. Sep;40:207-17. doi: 10.1016/j.midw.2016.07.007. Epub 2016 Jul 5. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-11-07.] Saatavissa: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/27476026>

HEIKKILÄ, Tarja 2014. Tilastollinen tutkimus. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-11-06.] Saatavissa: <http://www.tilastollinentutkimus.fi/1.TUTKIMUSTUKI/KvantitatiivinenTutkimus.pdf>

HILTUNEN, Leena 2009. Validiteetti ja reliabiliteetti. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-10-05.] Saatavissa: http://www.mit.jyu.fi/ope/kurssit/Graduryhma/PDFt/validius_ja_reliabiliteetti.pdf

HUIKALA, Hilikka 2013. Isä- ja äitipuoli lapsilainsäädännössä. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-05-08.] Saatavissa: <http://supli.fi/isa-ja-aitipuoli-lapsilainsaadannossa-2/>

HUNZIKER, Ua ja BARR, Rg 1986. Increased carrying reduces infant crying: a randomized controlled trial. Pediatrics. May; 77(5):641-8. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-05-02.] Saatavissa: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/3517799?dopt=Abstract>

KANTOLIINAYHDISTYS RY 2016. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-05-10.] Saatavissa: <http://kantoliinayhdistys.fi/>

KERÄNEN, Mari 2008. Kuningaskuluttaja TV1. Lapsen kantaminen on taas muotia. [digilehti]. [Viitattu 2018-09-24.] Saatavissa: <https://yle.fi/aihe/artikkeli/2008/01/10/lapsen-kantaminen-taas-muotia>

KIINTYMYSVANHEMMUUSPERHEET RY 2016. Ihokontakti. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2016-09-12.] Saatavissa: <https://kiintymysvanhemmuus.fi/?p=325>

KILGORE, Billy s.a. Becoming One With The Wrap: A Dad's Story Of Babywearing. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-11-19.] Saatavissa: <https://www.scarymommy.com/babywearing-father/>

KIRKILIONIS, Evelin 2003. Lapsi kaipaa kantamista. Saarijärvi: Gummerus Kirjapaino, 46-49, 54.

KIRKILIONIS, Evelin 2001. Deutsche Hebammenzeitschrift; 11/2001. Vom Tragen ung Getragen werden.

LIPPONEN, Anne 2018-09-25. Kantoliinayhdistyksen yhteyshenkilö. [Haastattelu.] Kuopio: Kantoliinayhdistys.

MERRIAM-WEBSTER 2018. Definition of father. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-05-09.] Saatavissa: <https://www.merriam-webster.com/dictionary/father>

MANNERHEIMIN LASTENSUOJELULIITTO 2018. Lapsen ja vanhemman vuorovaikutus. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-02-23.] Saatavissa: <https://www.mll.fi/vanhemmille/.../lapsen-ja-vanhemman-varhainen-vuorovaikutus>

NATIONS, Daniel 2018. What Is Facebook? [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-05-16.] Saatavissa: <https://www.lifewire.com/what-is-facebook-3486391>

NIEMELÄ, Minni 2007. Kantoliina ja kestovaippa. Helsinki: Tammi, 11, 16-17, 39-42, 45-46.

PAANANEN, Ulla, PIETILÄINEN, Sirkka, RAUSSI-LEHTO, EIJA ja ÄIMÄLÄ, Anna-Mari 2015. Kätilötyö. Keuruu: Otava, 324, 327, 328.

PAPENFUSS, Mary 2018. Piers Morgan Disgusted With 'Emasculated' 007 Daniel Craig Carrying Baby Daughter. [digilehti]. [Viitattu 2018-11-19.] Saatavissa: https://www.huffingtonpost.com/entry/piers-morgan-daniel-craig-carrying-baby_us_5bc52c5fe4b0a8f17ee4b5db?guccounter=1

PIXABAY 2018. Kantoreppu. [digikuva]. [Viitattu 2018-07-31.] Saatavissa: <https://pixabay.com/fi/mets%C3%A4-patikointi-lapsi-kantoreppu-3608134/>

POWELL, Alvin 1998. The Harvard Gazette. Children need attention and reassurance, Harvard researchers say. [digilehti]. [Viitattu 2018-10-01.] Saatavissa: <https://news.harvard.edu/gazette/story/1998/04/children-need-touching-and-attention-harvard-researchers-say/>

RANDOM HOUSE, Inc. 2018. Biological child. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-05-09.] Saatavissa: <http://www.dictionary.com/browse/biological-child>

SARVADY, A. 2006. Pieni kapalokirja. Kapaloita ja kantoliinojaaloittelijoille. Kiina: Basam Books, 13.

SEARS, Martha ja SEARS, William 2001. Kiintymysvanhemmuuden kirja. Helsinki: Green spot, 10, 13, 71-72, 76.

SIMEON, Laura 1996-2018. The Natural Child Projects. Ten Reasons to Wear your Baby. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-10-02]. Saatavissa: https://www.naturalchild.org/guest/laura_simeon.html

SLINGBABIES 2007-2011. The history of babywearing and 'modern' slings. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-04-26.] Saatavissa: http://www.slingbabies.co.nz/Site/History_2.ashx

TAMPEREEN YLIOPISTOLLINEN SAIRAALA 2018. Ihokontakti. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-06-26.] Saatavissa: https://www.tays.fi/fi-fi/raskaus_ja_synnytys/imetys/ihokontakti

THE FREE DICTIONARY BY FARLEX 2016. Adoption. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-05-09.] Saatavissa: <https://www.thefreedictionary.com/Adopted+child>

TILASTOKESKUS 2016a. Isät tilastoissa 2017. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-05-09.] Saatavissa: <http://www.stat.fi/tup/tilastokirjasto/poimintoja-tilastovuodesta.html/isat-tilastoissa-2017>

TILASTOKESKUS 2016b. Käsitteet: Perhe. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-05-08.] Saatavissa: <http://www.stat.fi/meta/kas/perhe.html>

TOTH STUB, Sara 2017. How Babywearing Went Mainstream. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-05-10.] Saatavissa: <https://www.sapiens.org/culture/babywearing-culture-mainstream/>

UNITED STATES CONSUMER PRODUCT SAFETY COMMISSION 2017. CPSC Approves New Federal Safety Standard for Infant Sling Carriers. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-05-10.] Saatavissa: <https://www.cpsc.gov/content/cpsc-approves-new-federal-safety-standard-for-infant-sling-carriers>

UNITED STATES CONSUMER PRODUCT SAFETY COMMISSION 2010. CPSC Educates New Parents on Safe Babywearing; Infant suffocation deaths in slings prompt renewed effort to warn moms and dads. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-10-23.] Saatavissa: <https://www.cpsc.gov/content/cpsc-educates-new-parents-on-safe-babywearing-infant-suffocation-deaths-in-slings-prompt>

VAUVA ARTIKKELI 2017. 12 kätevintä kantovälinettä. [digilehti]. [Viitattu 2017-11-17.] Saatavissa: https://www.vauva.fi/artikkeli/vanhemmuus/_didytai-standard-raspberry-wrap-tai-liina/post/3025974

VENHOVAARA, Pirjo 2017. Opinnäytetyö (amk-tutkinnot) [verkkosivu]. Kuopio: Savonia-ammattikorkeakoulu. [Viitattu 2018-11-16.] Saatavissa: <https://reppu.savonia.fi/opinnaytetyo/amktutkinnot/Sivut/Aiheervalinta.aspx>

VILKKA, Hanna 2005. Tutki ja kehitä. Keuruu: Tammi, 74, 87, 182.

VILPAS, Pertti. s.b. Metropolia. 1. Kvantitatiivinen tutkimus. [verkkojulkaisu]. [Viitattu 2018-10-05.] Saatavissa: <https://users.metropolia.fi/~pervil/kvantsu/Moniste.pdf>

VÄESTÖLIITTO 2018. Isyys. [verkkajulkaisu]. [Viitattu 2018-11-06.] Saatavissa: http://www.vaestoliitto.fi/parisuhde/tietoa_parisuhteesta/avio-ja_avoliiton_lakitieto/isyys/

WILLIAMS, Desmond 2008. Belle Baby Carriers and the Importance of Babywearing for Men. [verkkajulkaisu]. [Viitattu 2018-05-09.] Saatavissa: <https://inhabitat.com/inhabitots/belle-and-the-importance-of-baby-carriers-to-men/>

YLIKOSKI, Matleena 2015. Vanhemman syli on vastasyntyneen paras paikka. [digilehti]. [Viitattu 2018-11-07.] Saatavissa: <https://yle.fi/uutiset/3-8255451>

YOUNG, Sarah 2018. Piers Morgan calls Daniel Craig an 'emasculated Bond' for using a baby carrier. [digilehti]. [Viitattu 2018-11-19.] Saatavissa: <https://www.independent.co.uk/life-style/piers-morgan-daniel-craig-baby-carrier-james-bond-emasculated-papoose-twitter-reaction-a8585836.html>

LIITE 1: SAATEKIRJE

Hei!

Olemme kolmannen vuoden kättilöopiskelijoita Savonia-ammattikorkeakoulusta. Teemme opinnäytetyötä Kantoliinayhdistykselle. Opinnäytetyömme nimi on Isät kantoliinan ja –reppun käyttäjinä. Opinnäytetyömme tarkoituksena on tehdä kysely isille, jotka käyttävät kantoliinaa ja/tai reppua. Tavoitteena on saada tietoa isistä kantoliinojen ja –reppujen käyttäjinä.

Kyselyyn vastaaminen kestää noin 10 minuuttia.

Kaikki vastaukset käsitellään luottamuksellisesti ja vastaajan anonymiteetti säilyttäen. Kyselyyn osallistuminen on täysin vapaaehtoista ja luottamuksellista. Kyselyyn vastaamisen voi keskeyttää milloin tahansa. Hävitämme aineiston asianmukaisesti tutkimuksen loputtua.

Vastauksesi on arvokas. Toivomme sinun osallistuvan, sillä näin voit osaltasi vaikuttaa tutkimuksen onnistumiseen.

Lämpimät kiitokset tutkimukseen osallistumisesta!

Ystävällisin terveisin

Susanna Hyvärinen, susanna.hyvarinen@edu.savonia.fi

Aino Räsänen, aino.rasanen@edu.savonia.fi

Marianne Tiilikainen, marianne.tiilikainen@edu.savonia.fi

LIITE 2: KYSELYLOMAKE

1. Minkä ikäinen olet?

2. Kuinka monta lasta perheeseesi kuuluu?

3. Minkä ikäisiä lapsia perheeseesi kuuluu?

4. Kuinka usein käytät lapsen kantamiseen tarkoitettuja apuvälineitä (kantoliinoja tai -reppuja)

- Usein
- Melko usein
- Melko harvoin
- Harvoin

5. Kuka perheessäsi käyttää useammin kantovälineitä?

- Sinä
- Äiti
- Molemmat yhtä usein

6. Käytätkö kumpaa mielummin?

- Kantoliinaa
- Kantoreppua
- Molempia yhtä mieluusti

7. Koetko kantoliinan tai -reppun käytön vaikeaksi?

- Kyllä
- En

8. Koetko tarvitsevasi ohjausta, apua tai vinkkejä kantovälineiden käytöstä?

- Kyllä
- En

9. Jos vastasit edelliseen kysymykseen kyllä, kerro millaista tukea toivoisit saavasi.
